

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 421/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Југ Зубић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, уз учешће умешача на страни туженог АД „Сремпут Рума“ из Руме, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Новом Саду и Вишег суда у Сремској Митровици, на седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Сремској Митровици.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 398/18 од 17.05.2022. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 335.000,00 динара и то на име претрпљених физичких болова износ од 70.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 85.000,00 динара, на име душевних болова због умањења животне активности 160.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 12.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка са законском затезном каматом, док је за разлику између тражених 312.400,00 динара и досуђених 183.300,00 динара захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован.

Против наведене пресуде тужени је изјавио жалбу и предмет је достављен Вишем суду у Сремској Митровици, који се решењем Гж 1772/22 од 22.02.2023. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет уступио Апелационом суду у Новом Саду као стварно надлежном суду за поступање по изјављеној жалби.

Апелациони суд у Новом Саду није прихватио своју стварну надлежност и уз акт Гж 611/23 од 15.06.2023. године предмет је доставио Врховном суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 10/23), Врховни суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Сремској Митровици.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалби на одлуке основних судова на решења донета у грађанскоправном спору, на пресуду у спору мале вредности, на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења и на решења донета у ванпарничном поступку, док је одредбом члана 26. став 1. тачка 3. истог закона предвиђено да апелациони суд одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанскоправном спору, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

У конкретном случају, ради се о имовинскоправном спору, а побијаном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за исплату нематеријалне штете у износу од 335.000,00 динара, како је опредељено преиначењем тужбе од 15.12.2021. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се главни захтев тужиоца односи на новчано потраживање од 335.000,00 динара, које према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (117,5849 динара за 1 евро), представља динарску противвредност од 2.849 евра, што значи да се ради о потраживању које не прелази противвредност износа од 3.000 евра, односно о жалби на пресуду у спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП у вези са чланом 476. став 1. истог закона, па Врховни суд налази да је у конкретном случају за одлучивање о жалбе на првостепену пресуду применом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Виши суд у Сремској Митровици.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић